

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 46

SURAH al-Ahqaf

Kapitelnamn: *Surat al-Ahqaf* vilket betyder "Sanddynerna". Den består av 35 verser och uppenbarades i Mekka.

Översikt

Kapitlet tar sitt namn från området *al-Ahqaf* där profeten Hud predikade för sitt folk Ad. Suran behandlar människans förnekelse av uppståndelsen, varnar för konsekvenserna av otro och lyfter fram tidigare folks öden som lärdomar.

Centrala teman

- **Skapelsen och uppståndelsen:** Påminnelse om att himlarna och jorden är skapade med sanning, och att människan kommer att återuppväckas.
- **Ads öde:** Berättelsen om profeten Hud och hans folk som förnekade budskapet och förstördes av en förödande vind.
- **Föräldrarelationen:** En vers betonar människans ansvar gentemot sina föräldrar, särskilt moderns möda vid graviditet och födsel, och uppmanar till tacksamhet.
- **Jinnernas vittnesmål:** En grupp jinner lyssnade till Koranen och

erkände dess sanning, vilket visar att budskapet är universellt.

- **Profetens uppdrag:** Han är ingen lögnare eller trollkarl, utan en sann sändebud.
- **Avslutning:** Uppmaning till tålamod och uthållighet, med hänvisning till profeten Hud som förebild.

Retoriska drag

- Kontraster mellan tro och otro, tacksamhet och förnekelse.
- Historiska exempel används som varningar för samtiden.
- Korta, intensiva verser som förstärker allvaret i budskapet.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

HA meem. (1)

UPPENBARELSEN av denna Skrift är Guds, den Allsmäktiges, den Vises, verk. (2)

Vi har inte skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan utan en plan och ett syfte och Vi har fastställt en slutpunkt [för allt]. Förnekarna av sanningen vänder likväl ryggen åt varningarna. (3)

Säg: "Har ni övervägt vad det är ni anropar i Guds ställe? Visa Mig vad dessa [väsen eller makter] har skapat på jorden! Eller hade de del i himlarnas [skapelse]? Visa upp en Skrift som uppenbarats före denna eller vad som kan ha bevarats av [äldre släktens] kunskap [och som ni stöder er på], om ni talar sanning!" (4)

Och vem begår ett större misstag än den som i Guds ställe anropar dem, som inte kan svara honom förrän på Uppståndelsens dag och som inte ens är medvetna om att de anropas (5)

När människorna samlas [inför Domen] skall de bli [sina tillbedjares] fiender och ta avstånd från deras dyrkan. (6)

När Våra klara budskap läses upp för dem, säger de om sanningen som de får höra: "Detta är uppenbart bländande och förhävande vältalighet." (7)

Eller också säger de: "Det är han [själv] som har författat det!" Säg [Muhammad]: "Om jag hade författat den hade ni inte kunnat skydda mig mot Gud. Han har full vetskap om den ström [av förtal] som flödar över era läppar; inga [andra] vittnen än Han behövs mellan mig och er. Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet." (8)

Säg: "Jag är inte den förste av [Guds] sändebud och jag vet inte vad som skall ske med mig och med er. Jag följer bara det som uppenbaras för mig; jag är ingenting annat än en varnare, [som varnar] klart och entydigt." (9)

Säg: "Hur ser ni [på detta]? Om det [som jag förkunnar verkligen] kommer från Gud och ni förnekar det, [har ni inte då gjort orätt]? Ett vittne bland

Israels barn vittnade ju att en [som är] honom lik [skall komma] och [vittnet] trodde [på detta], men ni i ert högmod [avvisar det]! Gud vägleder sannerligen inte dem som gör orätt!" (10)

Och förnekarna av sanningen säger om dem som blivit troende: "Hade det funnits något gott [i detta budskap] skulle inte dessa [eländiga stackare] haft så bråttom att anta det före oss." Och när de inte vill låta sig ledas av det, säger de: "Allt detta är [bara] gamla lögner." (11)

Denna [Koran] föregicks av den Skrift som uppenbarades för Moses som en vägvisare och en [källa till] nåd; och detta är en uppenbarelse som på det arabiska språket bekräftar [den föregående] och som varnar de orättfärdiga och ger dem som gör det goda och det rätta ett hoppets budskap. (12)

De som bekänner "Gud är vår Herre" och så håller fast [vid detta] skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. (13)

De har paradiset till arvedel och där skall de förbli till evig tid - lönen för deras handlingar! (14)

VI HAR förmanat människan att visa godhet mot sina föräldrar. [Den blivande] modern bär sin börda med möda och med smärta föder hon - ja, [hennes möda] varar trettio månader, amningstiden [inbegripen] Och när människan vid det fyrtionde levnadsåret når sin fulla mognad, ber hon: "Herre! Gör att jag [alltid] visar tacksamhet mot Dig för Dina välgärningar mot mig och mot mina föräldrar och att jag gör det goda och det rätta och allt det som Du ser med välbehag; och gör mina efterkommande till goda och rättrådiga människor! Jag är en av dem som har underkastat sig Din vilja och som [alltid] vänder åter till Dig i ånger." (15)

Av vad sådana [människor] gjort skall Vi tillgodoräkna dem det bästa och Vi skall overse med deras dåliga handlingar; [ja, de skall vara] bland paradiset arvtagare enligt det sanna löfte som de har fått [genom profeterna]. (16)

Det finns den som svarar sina föräldrar [när de uppmanar honom att tro]: "Skäms ni inte? Mig lovar ni att jag skall uppväckas [från de döda] - men [ni tiger om alla] de släktled som har gått före mig?" [Föräldrarna] ber om Guds hjälp [och säger till sonen]: "Du drar olycka över dig! Antag tron! Guds löfte är sanning!" Men han svarar: "Det där är bara sagor från förfädernas tid!" (17)

Och över [sådana som] denne skall samma dom osvikligt fällas som den som fälldes över tidigare släkten av osynliga väsen och människor; ja, de kommer att höra till förlorarna! (18)

Och för var och en skall det finnas grader efter vad han har gjort [av gott eller ont], så att [Gud på denna grund] skall ge dem full lön för deras handlingar och ingen skall tillfogas orätt. (19)

Och den Dag då förnekarna av sanningen förs fram inför Elden [skall Vi

säga till dem:] "Ni har förlösat det goda som livet erbjöd er och njutit det [utan en tanke på evigheten]; i dag drabbar er straffet med skam och vanära därför att ni uppträdde med högmod på jorden utan fog och därför att ni ständigt trotsade [Våra befallningar]." (20)

OCH MINNS hur [stammen] Aads broder - sedan [många] varnare passerat som han hade kännedom om och andra om vilka han var okunnig - varnade sitt folk [som levde] i sanddynernas land: "Dyrka ingen utom Gud! Jag fruktar det straff [som annars kommer att drabba] er en olycksdiger Dag!" (21)

De svarade: "Har du kommit för att förmå oss att överge våra gudar? Låt då det som du hotar oss med drabba oss, om du talar sanning!" (22)

Han sade: "Gud ensam har kunskap [om det straff som skall drabba er]. Jag framför [bara] till er det [budskap] som jag har anförtrotts. Men jag ser att ni är dåraktiga och okunniga människor." (23)

Och när de såg [straffet som] en molnbank [vid horisonten] som rörde sig i riktning mot deras dalar, ropade de [glatt]: "Se, ett moln! Det skall ge oss regn!" [Hud sade:] "Nej, detta är straffet som ni så otåligt bad om: en stormvind som för med sig svårt lidande (24)

och som skall ödelägga allt enligt sin Herres befallning." Och när morgonen kom, kunde ingenting urskiljas annat än [resterna av] deras bostäder. Så lönar Vi de obotfärdiga syndarna. (25)

Vi hade skänkt dem en bättre och säkrare plats på jorden än den som Vi har gett er, och Vi hade begåvat dem med hörsel, syn och förstånd. Men varken deras hörsel eller deras syn eller deras förstånd var dem till någon nytta - de framhärdade i att förneka Guds budskap - och så inringades de av det som varit föremål för deras hån och skämt. (26)

Vi har låtit många folk [som levde] i er närhet gå under, trots att Vi på många sätt hade förtydligat budskapen [och varningarna] för att förmå dem att [tänka sig för och] vända om. (27)

Varför fick de ingen hjälp av dem som de tillbad som gudomligheter vid sidan av Gud för att de skulle föra dem närmare [Honom]? Nej, [i nödens stund] övergav [gudarna] dem; det var ju bara en historia som de hade ljugit ihop. (28)

OCH SE, Vi lät en liten skara av osynliga väsen närma sig dig [Muhammad], så att de kunde höra [dig läsa ur] Koranen, och när de kom fram, sade de [till varandra]: "Lyssna nu noga!" Och när läsningen var slut, vände de tillbaka till de sina som varnare (29)

och sade: "Landsmän! Vi har lyssnat till en uppenbarelse, som [människorna] efter Moses [tid] har fått del av och som bekräftar det som ännu består [av äldre tiders uppenbarelser] och den leder [lyssnaren] till sanningen och till en rak väg. (30)

Landsmän! Hör den som kallar er till Gud och tro på honom! [Gud] skall ge

er förlåtelse för era synder och skona er från ett plågsamt straff. (31)
Men den som inte lyssnar till honom kan inte trotsa [Guds vilja] på jorden och han kommer inte att finna en annan beskyddare än Gud. Det är uppenbart att den [människan] har gått vilse.” (32)

FÖRSTÅR de inte att Gud, som har skapat himlarna och jorden utan att skapelsen av dem tröttade Honom, har makt att återuppväcka de döda?
Ja, Han har allt i Sin makt! (33)

Och den Dag då förnekarna av sanningen skall föras fram inför Elden, [skall de tillfrågas:] ”Är detta inte verklighet?” [Och] de skall svara: ”Vid vår Herre! Helt visst är det [verklighet]!” [Och Gud] skall säga: ”Smaka då straffet för er förnekelse av sanningen!” (34) BÄR [Muhammad, motgång och oförrätt] med tålamod, liksom sändebuden [före dig] - män, fasta i sina föresatser - bar [allt] med tålamod; och begär inte att förnekarna genast skall [straffas]! Den Dag då de med egna ögon får se det som lovats dem, [kommer det att förefalla dem] som om de inte hade tillbringat mer än en timme av en dag på jorden. [Detta är] budskapet. Kommer då någon att förgöras utom de som förhärdade sig i synd och trots [mot Gud]? (35)

[KAPITEL 46](#)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 47](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 45»](#)

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)

